RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 13 augustus 2019 met nummer RvVb-A-1819-1311 in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0630-A

Verzoekende partijen

- 1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente **TERVUREN**
- 2. de gemeente **TERVUREN**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door advocaat Dany SOCQUET met woonplaatskeuze op het kantoor te 3080 Tervuren, Merenstraat 28

Verwerende partij de **GEWESTELIJKE OMGEVINSAMBTENAAR** van het

Departement OMGEVING

vertegenwoordigd door advocaat Michel VAN DIEVOET met

woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolstraat 56

Tussenkomende partij de nv van publiek recht **PROXIMUS**

vertegenwoordigd door advocaten Herman DE BAUW en Bart MARTEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel,

Louizalaan 99

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 9 mei 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 27 maart 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend voor de aangevraagde stedenbouwkundige handelingen voor het bouwen van een nieuw telecomstation (buispyloon) op het perceel gelegen te 3080 Tervuren, Smisstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 47C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 9 augustus 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 3 oktober 2018 toe in de debatten.

1

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 juni 2019.

Advocaat Dany SOCQUET voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Michel VAN DIEVOET voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Laura JANSSENS *loco* advocaat Bart MARTEL voert het woord voor de tussenkomende partij

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 16 november 2017 bij de gewestelijke omgevingsambtenaar een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor "de plaatsing van een nieuw telecomstation (buispyloon)" op het perceel gelegen te 3080 Tervuren, Smisstraat.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Leuven', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977, in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 januari 2018 tot en met 2 februari 2018 worden twee bezwaarschriften, waarvan bij één bezwaarschrift een petitie ondertekend door 115 omwonenden, ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 12 februari 2018 als volgt ongunstig:

...

Inhoudelijke beoordeling van het dossier door de gemeentelijke omgevingsambtenaar

. . .

<u>e) Natuurtoets</u>

Natuurwetgeving

. . .

Er zijn geen aanwijzingen dat op het terrein vegetaties of kleine landschapselementen voorkomen waarvoor de wijziging verboden is of aan een vergunning is onderworpen op grond van artikel 7 of 8 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23-07-1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21-10-1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Er zijn geen aanwijzingen van het voorkomen van beschermde dier- of plantensoorten van bijlage II of III van het Soortenbesluit (voor andere soorten is de bescherming ondergeschikt aan de planologische bestemming).

Bos

///

. . .

j) Milieuaspecten

Globaal kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur, op de mens tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperkt worden.

k) goede ruimtelijke ordening

Toetsing aan de beoordelingsgronden van artikel 4.3.1. §2:

Ruimtelijk rendement

///

Functionele inpasbaarheid

De voorgestelde inplanting van de buispyloon is niet aanvaardbaar omdat deze zich middenin een residentiele woonomgeving, omgeven door het natuurgebied van de Voer en het 'Twaalf Apostelen Bos', bevindt.

Mobiliteitsimpact

///

Schaal

De hoogte van de buispyloon is veel te groot om in deze woonomgeving/bouwblok te plaatsen en sluit niet aan op de schaal van de omgeving, noch op de schaal van de omgeving met verlichtingsmasten.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

De omgeving wordt gekenmerkt door vrijstaande eengezinswoningen, een landelijk en natuurlijk uitzicht waardoor een buispyloon van deze grootte hier niet thuishoort.

Visueel-vormelijke elementen

Het beeld van een 25-meter hoge buispyloon die boven de bestaande bomen uitkomt, schaadt het landelijk uitzicht van de omgeving. Het (vanaf de straatzijde) oplopende reliëfverschil zorgt ervoor dat deze hoogte nog verstrekt wordt.

Cultuurhistorische aspecten

///

Bodemreliëf

Er worden slechts beperkte reliëfwijzigingen voorzien.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid

De dichtstbijzijnde woning bevindt zich op slechts 26m afstand van de buispyloon. Gezien de grootte van deze buispyloon is deze afstand niet voldoende om geen hinder qua uitzicht te veroorzaken.

..."

De verwerende partij verleent op 27 maart 2018 om 13:53:45 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij.

De verwerende partij beslist op 27 maart 2018 om 14:58:06 tot intrekking van de om 13:53:45 verleende omgevingsvergunning omwille van een materiële vergissing in de aanduiding van de bouwplaats en verleent een nieuwe omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. De verwerende partij beslist:

" . . .

Voor de aanvraag in kwestie is de gewestelijke omgevingsambtenaar bevoegd om de beslissing te nemen omdat het een aanvraag betreft die moet behandeld worden volgens de gewone vergunningsprocedure maar niet moet voorgelegd worden aan de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie.

. . .

De aanvraag valt onder punt 21 van de lijst van de Vlaamse projecten vastgesteld in toepassing van artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning: aanvragen met betrekking tot infrastructuur met openbaar karakter

voor al dan niet draadloze communicatienetwerken voor radiocommunicatie, telefoonverkeer, televisie, internet of andere, die als een bovenlokaal netwerk functioneren.

. . .

De aanvraag bevat geen ingedeelde inrichtingen: voor Proximus hebben de batterijen een waarde van 9600 VAh, dit is minder dan 10.000 VAh en dient dus niet vervat te worden in de aanvraag. Er is geen airco aanwezig, deze dient dus niet vervat te worden in de aanvraag.

. . .

Op 27/3/2018 om 13:53:45 werd een omgevingsvergunning verleend voor deze stedenbouwkundige handelingen. In het besluit werd verkeerdelijk opgenomen dat deze handelingen werden uitgevoerd te Bierbeek, Daalstraat (kadastraal bekend onder Bierbeek afd. 1 sectie E nr. 171 L.). Vandaar dat een nieuw besluit dient opgemaakt. Dit besluit vervangt integraal vorig besluit.

DE PLANOLOGISCHE LIGGING EN DE BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING

. . .

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan LEUVEN (KB 7/4/1977) gelegen in een woongebied.

. . .

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

De stedenbouwkundige voorschriften gevoegd bij het gewestplan zijn van toepassing.

..

BESCHRIJVING VAN DE BOUWPLAATS, DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Het terrein waarop de pyloon wordt voorzien bevindt zich vlakbij de dorpskern van Vossem, deelgemeente van Tervuren.

(luchtfoto)

De locatie bevindt zich op de parking en aansluitend aan de gebouwen van het voetvalterrein van FC de Greunsjotters. Het terrein is toegankelijk via een smalle omhooglopende toegangsweg naar het voetbalterrein dat achter de Smisstraat is gelegen. Rechts van deze toegangsweg bevinden zich hoogstammige bomen en dicht struikgewas. De omgeving wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van voornamelijk woningen in open bebouwing met diepe tuinen.

. .

ADVIEZEN

Op 12 december 2017 werd advies gevraagd aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren. Op 12 februari 2018 werd een ongunstig advies uitgebracht door het college van burgemeester en schepenen waarin het ongunstig advies als volgt werd gemotiveerd:

"...

Inhoudelijke beoordeling van het dossier door de gemeentelijke omgevingsambtenaar

...

k) goede ruimtelijke ordening

Toetsing aan de beoordelingsgronden van artikel 4.3.1. §2:

Ruimtelijk rendement

///

Functionele inpasbaarheid

De voorgestelde inplanting van de buispyloon is niet aanvaardbaar omdat deze zich middenin een residentiele woonomgeving, omgeven door het natuurgebied van de Voer en het 'Twaalf Apostelen Bos', bevindt.

Mobiliteitsimpact

///

Schaal

De hoogte van de buispyloon is veel te groot om in deze woonomgeving/bouwblok te plaatsen en sluit niet aan op de schaal van de omgeving, noch op de schaal van de omgeving met verlichtingsmasten.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

De omgeving wordt gekenmerkt door vrijstaande eengezinswoningen, een landelijk en natuurlijk uitzicht waardoor een buispyloon van deze grootte hier niet thuishoort.

Visueel-vormelijke elementen

Het beeld van een 25-meter hoge buispyloon die boven de bestaande bomen uitkomt, schaadt het landelijk uitzicht van de omgeving. Het (vanaf de straatzijde) oplopende reliëfverschil zorgt ervoor dat deze hoogte nog verstrekt wordt.

Cultuurhistorische aspecten

///

Bodemreliëf

Er worden slechts beperkte reliëfwijzigingen voorzien.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid

De dichtstbijzijnde woning bevindt zich op slechts 26m afstand van de buispyloon. Gezien de grootte van deze buispyloon is deze afstand niet voldoende om geen hinder qua uitzicht te veroorzaken."

Bespreking advies

- Ivm functionele inpasbaarheid: GSM masten dienen te worden ingeplant in de nabijheid van de gebruikers. Daardoor dienen ze ingeplant in of zeer nabij een woonomgeving. In dit geval wordt de pyloon voorzien in het midden van een binnengebied gevormd door Sint-Pauluslaan, Smisstraat en Steenputten. Aan de randen van dit gebied bevinden zich woningen, voornamelijk in open bebouwing. In het binnengebied bevindt zich de infrastructuur horende bij het voetbalveld van "Greunsjotters Vossem".
 - In een woongebied zijn naast wonen nog andere aan het wonen complementaire functies aanwezig: zo ook is het bestaande voetbalveld een gemeenschapsvoorziening die inzake een duurzame ruimtelijke ordening best zo dicht mogelijk ingeplant wordt bij de gebruikers van de sportinfrastructuur.
 - Inzake gebruik zal de plaatsing van de GSM mast minder storend zijn voor de woonomgeving dan het bestaande voetbalveld, met naast de gebruikelijke activiteiten, bijkomend het gebruik van de verlichting van de sportinfrastructuur (lichtpollutie).
 - De relatie tussen de aanvraag en het natuurgebied van de Voer en het 'Twaalf Apostelen Bos' wordt niet verder gespecifieerd. Dit gebied is lager gelegen dan de plaats van de aanvraag. Indien de visuele impact wordt bedoeld: door de bestaande groenvoorzieningen in en rondom bovenvernoemd gebied en de bomen in kwestieus gebied, zal de mast nauwelijks vanuit het natuurgebied en het bos visueel merkbaar zijn.
- Ivm. schaal: de huidige infrastructuur van het voetbalveld sluit qua schaal ook niet perfect aan bij de configuratie van de omliggende bebouwing. Rondomrond staat een hoge afsluiting, het gras is een kunstgrasveld en rond het terrein zijn al 4 hoge verlichtingspylonen voor de verlichting van het veld voorzien, elementen die ook niet in de omliggende woonomgeving te vinden zijn.
 - De voorgestelde pyloon is inderdaad meer dan dubbel zo hoog (25m). Door de slankheid van de voorziene buispyloon dient dit eerder als een puntopstelling binnen dit gebied te worden beschouwd waardoor er geen echte schaalbreuk met de bebouwing in de omgeving wordt veroorzaakt. De omgeving bestaat immers voornamelijk uit gebouwen, een buispyloon is inzake impact en schaal dan ook niet te vergelijken met de impact van de gebouwen van dergelijke hoogte. En in de onmiddellijke omgeving komen reeds pylonen voor.

- Ivm ruimtegebruik en bouwdichtheid: duurzaam omspringen met de beschikbare ruimte impliceert dat bij ruimtelijke ingrepen gestreefd moet worden naar oplossingen die de additionele visuele druk of impact op een gebied of locatie zoveel mogelijk minimaliseren. Daarom moet steeds gezocht worden naar mogelijkheden tot bundeling van de basisstations met bestaande gebouwen en infrastructuren, ic. de infrastructuur van een voetbalveld. De ruimte ingenomen door de pyloon en de bijhorende technische installatie is erg beperkt.
- Ivm. visueel-vormelijke elementen: omwille van de bestaande groenvoorzieningen in en rondom bovenvernoemd gebied, zal de mast nauwelijks visueel merkbaar zijn.
- Ivm. hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid Zie schaal en gezondheidstoets

OPENBAAR ONDERZOEK

Voorliggende aanvraag moet op basis van het bepaalde in artikel 17 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning behandeld worden volgens de gewone procedure, zodat met toepassing van artikel 23, eerste lid, van hetzelfde decreet een openbaar onderzoek moet worden georganiseerd.

Er werd een openbaar onderzoek gehouden van 04/01/2018 tot en met 02/02/2018, conform titel 3 hoofdstuk 5 van het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Er werden twee bezwaarschriften ingediend, waarvan bij een bezwaarschrift een petitie, ondertekend door 115 omwonenden, werd toegevoegd.

Inhoud bezwaarschrift 1 (met petitie), ontvangen dd. 22-01-2018

- Er is niet voldoende bewijs dat de stralingen op lange termijn niet schadelijk zijn voor de gezondheid van omwonenden;
- De zendmast zal boven de bomen uitkomen en op deze manier het landelijke karakter verstoren;
- Er zullen parkeerplaatsen bij het voetbalveld moeten verdwijnen waardoor er parkeerhinder zal ontstaan;
- De waarde van de huizen in de nabijheid van de zendmast zal dalen.

Behandeling:

- Zie verder 'gezondheidstoets'
- Het reliëf loopt omhoog, maar de locatie maakt dat de pyloon door het reeds aanwezige groen aan het gezichtsveld zal onttrokken worden en de pyloon nauwelijks merkbaar is vanop straat.
- De voorziene plaats van de pyloon bevindt zich niet op de afgebakende parkeerplaatsen bij het voetbalveld, er zullen geen parkeerplaatsen verdwijnen en er zal dus ook geen verdere parkeerhinder voor de omwonenden ontstaan;
- Is geen beoordelingscriteria van de goede ruimtelijke ordening zoals decretaal bepaald en bijgevolg niet van stedenbouwkundige aard.

Inhoud bezwaarschrift 2, ontvangen dd. 01-02-2018

- De onschadelijkheid van stralingen is nog niet voldoende bewezen;
- Het reliëfschema bij het dossier geeft een verkeerd beeld weer omdat dit gebaseerd werd op een woning op het laagste punt terwijl, indien men rekening houdt met de stralingshoek van de antennes, deze straling dwars door de slaapkamers van de hoger gelegen woningen loopt;
- De waarde van de woning zal dalen;
- Er kan geen rekening gehouden worden met de juridische argumenten die de aanvrager gebruikt omdat deze opgesteld werden door advocaten en de gewone burger zich dit financieel niet kan veroorloven.

Behandeling:

- Zie gezondheidstoets

- Zie gezondheidstoets
- Is geen beoordelingscriteria van de goede ruimtelijke ordening zoals decretaal bepaald en bijgevolg niet van stedenbouwkundige aard.
- Het staat de aanvrager vrij om zijn aanvraag zo goed en volledig mogelijk te motiveren. Ook indien die hiervoor eventueel juridisch advies zou voor hebben ingewonnen.

WATERTOETS

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de relevante doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheersplan.

Het perceel is niet gelegen in potentieel overstromingsgevoelig gebied. Het voorliggende project heeft geen impact op het afstromende water. Bovendien worden er geen belangrijke ondergrondse constructies gebouwd en worden er geen grachten gedempt, overwelfd, ingebuisd of beschoeid, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is. Er is geen beperkte wijziging van de verharde oppervlakte, alle hemelwater infiltreert in de omliggende bodem. (afbeelding)

VERPLICHTINGEN VANUIT EUROPESE REGELGEVING – Milieueffectrapportage
De aanvraag heeft betrekking op een activiteit die niet voorkomt op de lijst van bijlage I, II

GEZONDHEIDSTOETS

of III van het project-m.e.r.-besluit.

In de medische wetenschap is de discussie of en in hoeverre de nabijheid van nietioniserende elektromagnetische velden kan resulteren in schadelijke effecten op het
menselijk gestel, nog steeds aan de gang. De blijvende discussie betreft hypothetische
effecten die zich eventueel op lange termijn zouden kunnen voordoen bij veel hogere
veldsterkten of bij andere frequenties dan de straling die traditioneel wordt gegeneerd door
zendantennes van mobiele telecommunicatienetwerken. Het is algemeen erkend dat de
hypothetische blootstellingsrisico's vele malen groter zijn bij het dagdagelijks contact met
andere stralingsbronnen, zoals bijvoorbeeld GSM-gebruik (door de onmiddellijke nabijheid
bij het lichaam), TV zendstations (door exponentieel hogere zendvermogens) of
electriciteitskabels (door de lagere frequenties). Desalniettemin moeten er ook bij
zendantennes in het licht van de duurzame ontwikkeling en het voorzorgsbeginsel
voldoende garanties zijn om schadelijke gezondheidseffecten uit te kunnen sluiten.

Een duurzame ontwikkeling is een ontwikkeling die in de behoefte van de huidige generatie voorziet, zonder de mogelijkheden om de behoeften van de komende generaties te hypothekeren. Een van de basisprincipes van het begrip duurzame ontwikkeling is het voorzorgsbeginsel. Dit beginsel, dat afkomstig is uit het milieurecht, betekent dat de overheid niet hoeft te wachten met het nemen van milieubeschermende maatregelen tot een onomstotelijk bewijs geleverd is van schadelijke effecten, en legitimeert het handelen van de overheid om bepaalde schadelijke activiteiten te reguleren.

Het door de Wereldgezondheidsorganisatie erkende ICNIRP (International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection) heeft in 1998 op basis van de bestaande wetenschappelijke kennis blootstellingslimieten opgesteld die geacht worden de hypothetische gezondheidsrisico's volledig uit te sluiten. 4 W/kg wordt bij hogere frequenties zoals zendantennes beschouwd als drempelwaarde vanaf waar gezondheidseffecten, met name thermische effecten, kunnen worden waargenomen. Als

7

beschermingsbron voor het publiek wordt dit door het ICNIRP vervolgens 50 maal verstrengd, hetgeen resulteert in een blootstellingslimiet van 0,08 W/kg. 0,08 W/kg komt bij een stralingsfrequentie van 900 MHz overeen met een elektrische veldsterkte van 41,3 V/m. Deze voorzorgsnormen van het ICNIRP, die op basis van de bestaande wetenschappelijke kennis beogen om ieder gezondheidsrisico volledig uit te sluiten, heeft de Raad van de Europese Unie op 12 juli 1999 overgenomen als aanbeveling voor de lidstaten (1999/519/EG).

Deze blootstellingslimieten worden regelmatig internationaal geëvalueerd. Het ICNIRP zelf heeft in een rapport in 2009 bevestigd dat op basis van recente wetenschappelijke gegevens er geen aanleiding is om de bestaande limieten als voorzorgsnormen in vraag te stellen. Het SCENIHR (Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risks van de Europese Unie) heeft in 2015 in een wetenschappelijke opinie geconcludeerd dat het bestaande wetenschappelijke bewijs geen enkel verband aantoont tussen de blootstelling aan elektromagnetische velden onder de aanbevolen limieten en schadelijke gezondheidseffecten. Het onderzoek in het kader van het EMF (Electromagnetic Field) project van de Wereldgezondheidsorganisatie heeft tot gelijkluidende resultaten geleid. Het departement Omgeving van de Vlaamse Overheid monitort en publiceert samenvattingen van de recente wetenschappelijke studies die in dit gebied verschijnen.

De Belgische federale voorzorgsnorm die tot 2009 werd toegepast, 0,02 W/kg zijnde 20,6 V/m bij een frequentie van 900 MHz, was nog eens gevoelig strenger dan de Europese en ICNIRP aanbevelingen. In het Vlaamse Gewest zijn vervolgens in 2010 voor vaste zendantennes van mobiele telecommunicatienetwerken voorzorgsnormen aangenomen die nog eens strenger zijn dan de federale normen.

Dit gebeurde in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, dat op van 13 januari 2011 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd. De reglementering voor elektromagnetische golven werd aldus in Vlarem II ingevoegd. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011.

Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen die krachtens VLAREM II worden opgelegd, voldoen (artikelen 2.14.2.1, 6.10.2.2, §1, 6.10.3.1 en 6.10.3.2 Vlarem-II).

De reglementering uit Vlarem II legt een individuele norm per antenne op, die geldt in de omgeving van verblijfplaatsen waaronder lokalen van woningen, scholen, crèches, ziekenhuizen, rust- en verzorgingstehuizen, alsook bedrijfsruimten waar werknemers zich regelmatig bevinden en speelplaatsen van scholen. Bij een frequentie van 900 MHz bedraagt deze grenswaarde 3V/m (artikel 6.10.2.1 Vlarem II).

Daarnaast geldt ook een cumulatieve norm voor het totale stralingsveld van alle vast opgestelde zendantennes met een frequentie tussen 10 MHz en 10 GHz. Bij een frequentie van 900 MHz bedraagt deze grenswaarde 20,6 V/m (artikel 2.14.2.1 Vlarem II). Dit is derhalve de reeds als afdoende beschouwde

federale voorzorgnorm, die voorheen slechts als individuele norm werd gehandhaafd. De individuele norm per antenne is tevens 4 keer strenger dan de grenswaarden die als voorzorgnormen worden aanbevolen door de Wereldgezondheidsorganisatie en de "International Commitee for Non Ionising Radiation Protection" (ICNIRP) en de Europese Unie. De voorzorgnormen van het Vlaamse Gewest zijn dan ook in wereldwijd opzicht één van de meeste strenge en verregaande beschermingskaders.

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft in haar advies over het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 vastgesteld dat de daarin ontworpen "blootstellingsnormen voor zendmasten" niet kennelijk onverenigbaar zijn met het voorzorgsbeginsel, en dat uit de gegevens van het dossier kan worden afgeleid dat het ontwerp met de nodige zorgvuldigheid is voorbereid, en dat daarbij aandacht is besteed aan het voorzorgsbeginsel. Dienaangaande dient ook te worden verwezen naar de Reguleringsimpactanalyse van 24 maart 2010 waarop de door de Vlaamse Regering uitgevaardigde Vlarem II regelgeving is gebaseerd.

Ingevolge artikel 6.10.2.2, § 1 Vlarem II is de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne of de verandering van een vast opgestelde zendantenne verboden zonder conformiteitsattest.

Het conformiteitsattest wordt afgeleverd door de afdeling, bevoegd voor milieuhinder van elektromagnetische golven. Een overtreding op deze bepaling is een milieu-inbreuk die wordt gehandhaafd overeenkomstig Titel XVI van het Decreet algemene bepalingen milieubeleid. Het conformiteitsattest wordt afgeleverd door de afdeling die binnen het departement LNE van de Vlaamse Overheid bevoegd is voor milieuhinder van elektromagnetische golven.

Overeenkomstig artikel 6.10.2.5 Vlarem II, wordt een conformiteitsattest alleen afgeleverd als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° "de aanvraag van het conformiteitsattest voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 6.10.2.3, tweede en derde lid, en artikel 6.10.2.7;
- 2° de berekeningen of metingen op basis van de elementen, vermeld in de aanvraag, zijn correct;
- 3° op basis van de metingen of berekeningen voldoet de zendantenne aan de voorwaarden, vermeld in deel 2, hoofdstuk 2.14, afdeling 2.14.2, en deel 6, hoofdstuk 6.10, afdeling 6.10.2".

Met het conformiteitsattest wordt derhalve geattesteerd dat de zendapparatuur van de verschillende operatoren in overeenstemming is met de normen die in Vlarem II zijn vastgesteld. Indien die normen niet worden overschreden, wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd en dient aangenomen te worden dat er geen gevaar voor de gezondheid bestaat. Indien die normen worden overschreden, kan er geen conformiteitsattest worden afgeleverd, en dient de exploitatie van een zendantenne onmiddellijk te worden gestaakt.

De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd en opgevolgd, is operationeel. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze omgevingsvergunning niet in de weg staat.

Zoals de Raad van State in arresten heeft bevestigd, kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de gezondheidsrisico's van op een constructie te plaatsen zendantennes in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de terzake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde voorzorgnormgeving.

Gelet op de grote bijkomende veiligheidsmarge in de Vlaamse normgeving ten opzichte van de op de bestaande wetenschappelijke kennis gebaseerde en reeds krachtens het voorzorgsbeginsel uitgevaardigde internationale en europese aanbevelingen en gelet op het feit dat de Vlaamse normgeving zowel de in de omgeving bestaande meest kwetsbare verblijfplaatsen als de gecumuleerde effecten van meerdere zendantennes in rekening brengt, kan er worden aangenomen dat de naleving van de Vlarem II voorzorgnormen, thans in de voorliggende ruimtelijke context de naleving van het voorzorgsbeginsel garandeert.

Gelet op het voorgaande kan de inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening discretionair bevoegde vergunningverlenende overheid, gelet op de aard van het hypothetische stralingsrisico en de in iedere ruimtelijke context hoge bescherming uitgaande van de krachtens het voorzorgsbeginsel uitgevaardigde reglementering in

Vlarem II, er in alle redelijkheid vanuit gaan dat de gezondheidsrisico's uitgaande van de aangevraagde zendmast verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening.

Het verleende conformiteitsattest voor de exploitatie van de zendantennes, is afgeleverd door het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en kan worden geraadpleegd op de website van LNE via de link LNE kaart zendantennes (https://www.lne.be/kaart-zendantennes)

Proximus: Conformiteitsattest 001000078 dd. 06/07/2017

Uit het verleende conformiteitsattest blijkt dat op de plaats waar het telecommunicatiestation zal worden ingericht, de stralingsreglementering wordt gerespecteerd. Gelet op, enerzijds, de normen die worden opgelegd, en, anderzijds, de bevestiging met het verleende conformiteitsattest dat die normen worden nageleefd, dient aangenomen te worden dat geen gezondheidshinder wordt veroorzaakt op verblijfplaatsen in de zin van artikel 1.1.2 Vlarem II, gelegen in de omgeving van de inplantingsplaats.

De operatoren verklaren op eer dat zij zal blijven voldoen aan de voorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010, opgenomen in Vlarem II, gedurende de hele periode waarin het telecommunicatiestation in dienst zal worden gesteld.

Voor alle andere zendantennes, die ressorteren onder het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010, aanwezig in de omgeving van het aangevraagde, wordt het gezondheidsaspect van de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd door de naleving van de norm die artikel 2.14.2.1 Vlarem II voorschrijft. De hiervoor afgeleverde conformiteitsattesten zijn te raadplegen op de website van LNE: LNE kaart zendantennes Er bestaat in elk geval geen enkele redelijke aanwijzing van het bestaan van een eventueel risico op gezondheidshinder die de vergunningverlenende overheid ertoe zouden kunnen brengen om de aanvraag te beoordelen als onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

INHOUDELIJKE BEOORDELING

Toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften:

De aanvraag is planologisch in overeenstemming met de vigerende voorschriften van het gewestplan. Deze aanvraag omvat een installatie die ten dienste staat van de gebruikers die in het betrokken gebied gebruik wensen gebruik te maken van het mobiele netwerk (data en voice).

De infrastructuur voor mobiele communicatie is een gemeenschapsvoorziening die beschouwd dient te worden als een complementaire en noodzakelijke inrichting aan het wonen.

Afweging goede ruimtelijke ordening op basis van beoordelingsgronden van artikel 4.3.1. §2, van de VCRO:

- <u>functionele inpasbaarheid</u>: de pyloon wordt ingeplant naast een voetbalveld, gelegen in een binnengebied. Rondomrond het voetbalveld bevinden zich woningen, voornamelijk in open bebouwing met ruime tuinen (zie hoger luchtfoto). Rondom het voetbalveld staan momenteel hoge verlichtingspylonen.
 - Zie ook bespreking advies college van burgemeester en schepenen functionele inpasbaarheid.
- <u>mobiliteitsimpact</u>: de werken hebben een heel beperkte mobiliteitsimpact. Er wordt geen mobiliteitshinder verwacht.
- <u>schaal:</u> de hoogte van de buispyloon is strikt noodzakelijk om de beoogde kwaliteit te kunnen

garanderen.

Zie ook bespreking advies college van burgemeester en schepenen – schaal.

- <u>ruimtegebruik en bouwdichtheid</u>: de oppervlakte die wordt ingenomen door het basisstation is zeer beperkt in verhouding tot het perceel waarop de installatie zal worden geplaatst.
 - De verlichtingsfunctie voor de parking wordt overgenomen door deze nieuwe verlichtingspyloon, op deze manier wordt er voorzien in een tweeledige functie op één drager. De technische kasten worden aan de voet van de pyloon geplaatst waardoor de totaal te gebruiken oppervlakte voor het nieuwe telecomstation beperkt blijft.
 - Zie ook bespreking advies college van burgemeester en schepenen ruimtegebruik en bouwdichtheid.
- visueel-vormeliike elementen:
 - Het betreft een slanke buismast van 25 meter die omwille van de aanwezigheid van hoogstammige bomen langsheen de toegangsweg en de ligging achter de bebouwing van de Smisstraat, grotendeels aan het oog zal worden onttrokken.
 - Zie ook bespreking advies college van burgemeester en schepenen visueelvormelijke elementen.
- <u>cultuurhistorische aspecten</u>: in de directe omgeving zijn geen waardevolle cultuurhistorische elementen aanwezig.
- <u>bodemreliëf</u>: ongewijzigd .
- <u>hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen:</u> zie gezondheidstoets

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is verenigbaar met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening; ..."

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1. De ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst wordt niet betwist.

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst ambtshalve te onderzoeken.

2. Artikel 21, §1, derde lid DBRC-decreet stelt dat er een rolrecht van honderd euro per tussenkomende partij verschuldigd is.

De beschikking van 3 oktober 2018 werd met een aangetekende brief op 11 oktober 2018 aan de tussenkomende partij betekend, met de mededeling van de vervaltermijn van vijftien dagen voor de betaling van het rolrecht van honderd euro en de sanctie daarop. In overeenstemming met artikel 6, eerste lid van het Procedurebesluit was 29 oktober 2018 voor de tussenkomende partij de laatste dag van de vervaltermijn.

Ambtshalve wordt er vastgesteld dat de tussenkomende partij het rolrecht te laat (op 13 november 2018) betaald heeft.

Artikel 21, §5, vierde lid van het DBRC-decreet sanctioneert de niet-betaling van het rolrecht binnen

de gestelde termijn van vijftien dagen met de niet-ontvankelijkheid van het verzoekschrift tot tussenkomst. Die decretale bepaling wijkt niet af van het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van de wet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling gemilderd kan worden.

Voorafgaand aan de openbare zitting van 18 juni 2019 wordt aan de tussenkomende partij meegedeeld dat de niet-betaling van het verschuldigde rolrecht ambtshalve in de debatten gebracht wordt.

De raadsman van de tussenkomende partij bevestigt op de openbare zitting van 18 juni 2019 enkel het laattijdig betalen van het rolrecht en verschaft daarbij geen redenen van overmacht of ononverkomelijke dwaling ter verklaring van de ambtshalve vaststelling.

4.

Het verzoek tot tussenkomst in onontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen in hun enig middel de schending in van het gewestplan Leuven van 7 april 1977, van artikel 5.1.0 en 19, derde lid van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), van artikel 5 van de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen van 8 juli 1997, van artikel 4.3.1, §1, 1°, b) en 4.3.1, §2, 1° en 2° VCRO, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur inzake de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het rechtzekerheidsbeginsel.

De verzoekende partijen stellen in hun enig middel dat de door de omwonenden ingediende bezwaren en het negatief advies van de eerste verzoekende partij in de bestreden beslissing niet afdoende worden weerlegd en dat de bestaande toestand foutief wordt beoordeeld. Ze menen dat er zich op het vlak van functionele inpasbaarheid van het aangevraagde project problemen stellen door de inplanting ervan midden in een residentiële woonomgeving, omgeven door het natuurgebied van de Voer en het 'Twaalf Apostelen Bos'. Bovendien stellen er zich problemen op het vlak van de schaal, voor wat betreft de hoogte van de buispyloon, en op vlak van het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, aangezien het aangevraagde project het landelijk uitzicht van de omgeving schaadt en onvoldoende afstand houdt ten opzichte van de bestaande woningen om geen hinder op het vlak van uitzicht te veroorzaken.

De verzoekende partijen geven vooreerst aan dat de verwerende partij, gelet op de hoogte en de inplanting van het aangevraagde project bestaande uit een telecomstation met een 25 m hoge zendmast in een residentiële woonwijk, die reeds lijdt onder de inplanting van een voetbalterrein met kleedkamers en kantine, niet zomaar tot de vaststelling kan komen dat het aangevraagde

project verenigbaar is met de vigerende stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening nu de woonkwaliteit van de omgeving wordt aangetast en de draagkracht van de onmiddellijke omgeving wordt overschreden.

De verzoekende partijen stellen dat in de richtlijnen tot toepassing van het gewestplan wordt aangegeven dat buiten de aaneen gebouwde gedeelten van de Leuvense agglomeratie het gabarit van twee bouwlagen richtinggevend is en dat in afwijking van deze richtlijn in sommige zones met halfopen bebouwing het aantal bouwlagen drie kan bedragen als de straat zich leent tot het oprichten van bel-etagewoningen. Deze richtlijn is weliswaar niet bindend maar dient als leidraad bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening worden betrokken, waarbij dient te worden vastgesteld dat een hoogte van 25 meter zonder meer strijdig is met die richtlijn.

De verzoekende partijen geven verder aan dat (1) de beoordeling in de bestreden beslissing die betrekking heeft op de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde project niet deugdelijk is aangezien er moet worden gezocht naar een oplossing die de bestaande hinder niet verzwaart en het daarenboven geen weerlegging inhoudt van de vaststelling dat de pyloon en het station midden in een woonwijk op minder dan 26 meter van het eerste huis worden ingeplant, (2) de stelling met betrekking tot de visuele impact van het aangevraagde project manifest onjuist is en totaal geen rekening houdt met de conclusie van de gemeentelijke omgevingsambtenaar die duidelijk heeft gesteld dat de pyloon ver boven de bestaande bomen zou uitkomen, onder meer als gevolg van het aanwezige reliëfverschil, (3) de motivering aangaande de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid onaanvaardbaar is omdat deze niets zegt over de visuele impact of de inpasbaarheid van de constructie ter plaatse, er dient gezocht te worden naar een alternatieve locatie en beschikbare ruimte waar zulke mast reeds aanwezig is of naar een gebouw of infrastructuur waar het aanbrengen van zulke mast geen of minder hinder teweeg brengt. De motivering is ook tegenstrijdig omdat in de bestreden beslissing zelf over de bestaande verlichtingspalen rond het voetbalveld wordt opgemerkt dat deze slechts de helft zo hoog zijn als de te vergunnen pyloon.

2. De verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat voor wat betreft de kritiek van de verzoekende partijen op de beoordeling aangaande de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde project, de verzoekende partijen geen belang bij het middel kunnen doen gelden aangezien dit aspect in het negatief advies van de eerste verzoekende partij nauwelijks is uitgewerkt en beperkt tot "omdat deze zich middenin een residentiële woonomgeving, omgeven door het natuurgebied van de Voer en het 'Twaalf Apostelen Bos, bevindt", de argumentatie van de verzoekende partijen bovendien verbazend dient te worden genoemd in de wetenschap dat de eerste verzoekende partij op 13 april 1988 een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor de aanleg van het voetbalveld, de cafetaria en de kleedkamers en zij op 20 oktober 2011 bovendien een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor de uitbreiding van de kleedkamers en voorliggende bestreden beslissing kadert in het gemeentelijk planologisch en stedenbouwkundig beleid gevoerd sinds

Bovendien is het middel ongegrond omdat door de verzoekende partijen niet wordt betwist dat voorliggend perceel gelegen is in woongebied, ze niet kunnen voorhouden dat voorliggend project niet bestaanbaar en verenigbaar is met de bestemming woongebied en ze niet ernstig kunnen betwisten dat de aangevraagde zendmast met technisch lokaal veel minder impact heeft op de onmiddellijke omgeving dan het voetbalveld en de daarbij horende infrastructuur die de eerste verzoekende partij zelf heeft vergund.

1988.

De verwijzing door de verzoekende partijen naar artikel 5 van de omzendbrief van 8 juli 1997 is niet dienend omdat ze zelf aangeven dat deze niet bindend is en de aangehaalde richtlijnen bovendien enkel gelden voor gebouwen met woonlagen en niet voor zendmasten.

Voor wat betreft de beoordeling gemaakt door de verwerende partij aangaande de schaal, het ruimtegebruik en de veiligheid en gezondheidstoets verwijst de verwerende partij naar de motivering daaromtrent in de bestreden beslissing

3. In hun wederantwoordnota herhalen de verzoekende partijen wat ze eerder hebben betoogd in hun inleidend verzoekschrift en stellen bijkomend dat het voor wat betreft de visuele impact van het aangevraagde project die door de verwerende partij als aanvaardbaar wordt beoordeeld, het niet aan hen toekomt om het bewijs te leveren dat de pyloon een bijzonder grote visuele impact heeft en bijgevolg onverenigbaar is met de onmiddellijke omgeving.

Beoordeling door de Raad

1.

In het enig middel stellen de verzoekende partijen in essentie dat de verwerende partij de op haar rustende verstrengde motiveringsplicht heeft geschonden omdat ze in de bestreden beslissing heeft nagelaten de bezwaren opgeworpen tijdens het openbaar onderzoek en het negatief advies verleend door het college van burgemeester en schepenen afdoende en correct te weerleggen.

2.1

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO vereist dat de verwerende partij op concrete wijze onderzoekt of de aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij ze de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of ze is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of ze die correct heeft beoordeeld en of ze op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.2

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop ze haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing te vermelden motieven moeten bovendien afdoende zijn.

2.3

Wanneer door het vergunningverlenend bestuursorgaan andersluidend wordt geoordeeld dan de doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of, indien tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen geformuleerd zijn aangaande een relevant en te beoordelen aspect, geldt het principe dat het vergunningverlenend bestuursorgaan des te zorgvuldiger moet motiveren waarom ze tot een andere besluitvorming komt.

3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij vooreerst het negatief advies van 12 februari 2018 van het college van burgemeester en schepenen citeert en weerlegt, dat ze nadien de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek behandelt en ze het aangevraagde project vervolgens onderwerpt aan de watertoets en aan een uitgebreide gezondheidstoets en ze het aangevraagde project tot slot toetst aan de verenigbaarheid ervan met de goede ruimtelijke ordening.

4.1

Uit het betoog van de verzoekende partijen blijkt duidelijk dat ze het niet eens zijn met de beoordeling van het aangevraagde project gemaakt door de verwerende partij.

Ze geven vooreerst aan dat het inplanten van een telecomstation met zendmast van 25 m de leefbaarheid en de woonkwaliteit van de omgeving aantast en de draagkracht van de onmiddellijke omgeving overschrijdt.

Ze verwijzen daarbij naar voorschriften van het woongebied in het gewestplan waarbij richtlijnen tot toepassing van het gewestplan Leuven aangeven dat buiten de aaneen gebouwde gedeelten van de Leuvense agglomeratie het gabarit van twee bouwlagen, behoudens de andere omstandigheden van stedenbouwkundige aard, richtinggevend is, maar dat in afwijking op die richtlijn in sommige zones met halfopen bebouwing het aantal bouwlagen drie bedraagt als de straat zich leent tot het oprichten van bel-etagewoningen.

Ze stellen vervolgens dat (1) de motivering aangaande de functionele inpasbaarheid niet deugdelijk is omdat er dient te worden gezocht naar een oplossing die de bestaande hinder niet verzwaart en deze geen weerlegging omvat van de vaststelling dat de pyloon en het station midden in een woonwijk worden ingeplant, (2) de motivering met betrekking tot de visuele impact manifest onjuist is en totaal geen rekening houdt met de conclusie van de gemeentelijke omgevingsambtenaar, (3) de motivering aangaande de schaal onaanvaardbaar en tegenstrijdig is omdat die niets zegt over de visuele impact of de inpasbaarheid van de constructie ter plaatse en in de beslissing zelf wordt opgemerkt dat de aanwezige verlichtingspalen slechts de helft zo hoog zijn als de aangevraagde pyloon en (4) de overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot het ruimtegebruik en de bouwdichtheid niet te aanvaarden zijn omdat er dient te worden gezocht naar een alternatieve locatie waar zo'n zendmast reeds aanwezig is of naar een gebouw of infrastructuur waar het aanbrengen van de mast geen of minder hinder veroorzaakt.

4.2

In zoverre de verzoekende partijen in hun betoog vooreerst verwijzen naar "de richtlijnen tot toepassing van het Gewestplan Leuven" kan enkel worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen enkel stuk bijbrengen waaruit deze richtlijnen kunnen blijken. Naast het gegeven, dat ook door de verzoekende partijen wordt opgemerkt, dat het in dezen geen bindende richtlijnen betreft, stelt de Raad vast dat helemaal niet duidelijk is welke richtlijnen door de verzoekende partijen worden bedoeld en hoe en in welke mate deze mogelijks geschonden zijn door de bestreden beslissing, aangezien het betoog van de verzoekende partijen laat uitschijnen dat het richtlijnen betreft die doelen op het optrekken van woningen, wat in dit dossier niet het geval is aangezien het hier een telecomstation met buispyloon betreft die als openbare nutsvoorziening dient te worden gekwalificeerd.

Vervolgens stelt de Raad noodzakelijk vast dat de verzoekende partijen voor wat betreft de functionele inpasbaarheid, de visuele impact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid van het aangevraagde project de beoordeling gemaakt door de verwerende partij in de bestreden beslissing weergeven en daar tegenover stellen dat deze niet deugdelijk, manifest onjuist, onaanvaardbaar, tegenstrijdig en niet te aanvaarden is zonder dat zij daartoe concrete, pertinente en afdoende elementen bijbrengen. Ze beperken zich tot het opwerpen van een betoog lijnrecht tegenover de motivering van de verwerende partij maar brengen ter weerlegging ervan geen

afdoende onderbouwde elementen en argumenten bij. Zij maken dan ook niet afdoende aannemelijk dat de motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing niet kan worden aanvaard.

4.3

Wat betreft het ruimtegebruik en de bouwdichtheid van het aangevraagde project blijkt uit het negatief advies van de eerste verzoekende partij dat zij oordeelt dat een buispyloon van deze grootte niet thuishoort in de omgeving, die wordt gekenmerkt door vrijstaande eengezinswoningen, een landelijk en natuurlijk uitzicht. Uit de ingediende bezwaarschriften blijkt eveneens de bezorgdheid over het verdwijnen van het bestaande landelijke uitzicht door de inplanting van de buispyloon van 25 m. In de bestreden beslissing is beschreven dat het terrein waarop de pyloon wordt opgericht zich bevindt vlakbij de dorpskern van Vossem, dat de locatie zich bevindt op de parking en aansluitend aan de gebouwen van het voetbalterrein van FC de Greunsjotters, dat het terrein bereikbaar is via een smalle omhooglopende toegangsweg naar het voetbalveld dat achter de Smisstraat gelegen is, dat rechts van deze weg zich hoogstammige bomen en dicht struikgewas bevinden en dat de omgeving wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van voornamelijk woningen in open bebouwing met diepe tuinen. In antwoord op het negatief advies van de eerste verzoekende partij en in antwoord op de ingediende bezwaarschriften stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat duurzaam omspringen met de beschikbare ruimte inhoudt dat er bij ruimtelijke ingrepen gestreefd moet worden naar oplossingen die de additionele visuele druk of impact op een gebied of locatie zoveel mogelijk minimaliseren. Daarom dient steeds gezocht te worden naar mogelijkheden tot bundeling van de basisstations met bestaande gebouwen en infrastructuren, in casu de infrastructuur van een voetbalveld. De ruimte ingenomen door de pyloon en de bijhorende technische installatie is erg beperkt.

Uit deze motivering blijkt afdoende dat de verwerende partij zich bewust is van de additionele visuele hinder die door de eerste verzoekende partij en in de bezwaarschriften wordt opgeworpen en het feit dat de buispyloon 25 m hoog is, maar dat zij van oordeel is dat die hinder kan worden aanvaard op de geplande locatie, aangezien er duurzaam dient te worden omgesprongen met de beschikbare ruimte en daarom wordt geopteerd voor een bundeling met reeds bestaande infrastructuur, in dit geval de voetbalinfrastructuur, en het aangevraagde project bovendien slechts een beperkte ruimte inneemt.

Voor zover de verzoekende partijen in hun betoog tot tweemaal toe stellen dat er dient te worden gezocht naar een alternatieve inplantingsplaats maken zij vooreerst abstractie van de hogervermelde motivering zoals die door de verwerende partij is opgenomen in de bestreden beslissing en maken zij abstractie van het gegeven dat het de verwerende partij toekomt het aangevraagde project te onderzoeken, evalueren en te beoordelen zoals het haar door de aanvrager wordt voorgelegd zonder dat zij een alternatievenonderzoek dient te verrichten.

4.4

De verzoekende partijen bekritiseren ook de visuele impact van het aangevraagde project en stellen dat de buispyloon boven alles zal uittorenen en het landschap zal domineren. Daarmee weerleggen zij de beoordeling van de verwerende partij niet die in de bestreden beslissing aangeeft dat, wat betreft de visuele impact voor het gebied van het Twaalf Apostelen Bos en de Voer, de mast nauwelijks zichtbaar zal zijn vanuit het natuurgebied en het bos. De verwerende partij erkent in de bestreden beslissing dat de buispyloon inderdaad meer dan dubbel zo hoog is dan de bestaande vier hoge verlichtingspylonen, maar wijst eveneens op de slankheid van de buispyloon en de bestaande groenvoorzieningen om de schaal en de visueel-vormelijke elementen als aanvaardbaar te beschouwen.

Wat betreft de schaal van het aangevraagde project weerlegt de verwerende partij de kritiek in het advies van de eerste verzoekende partij en stelt zij dat de bestaande infrastructuur van het voetbalveld ook aansluit met de bestaande omgeving omwille van de aanwezigheid van een hoge afsluiting, kunstgras en vier hoge verlichtingspylonen. De verwerende partij stelt dat gelet op de slankheid van de pyloon deze eerder als een puntopstelling kan worden beschouwd waardoor er geen echte schaalbreuk met de bestaande bebouwing in de omgeving ontstaat omdat de omgeving voornamelijk uit gebouwen bestaat, er in de omgeving reeds pylonen aanwezig zijn en de schaal en impact van een pyloon niet kan vergeleken worden met de impact van een gebouw met vergelijkbare hoogte. Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening vermeldt de verwerende partij dat de voorziene hoogte van de buispyloon noodzakelijk is om de vereiste kwaliteit te kunnen garanderen.

De verzoekende partijen beperken zich in hun kritiek op de beoordeling van de schaal van het aangevraagde project tot opportuniteitskritiek en voeren geen elementen aan waaruit blijkt dat de verwerende partij het aangevraagde project op vlak van schaal foutief, onredelijk of onzorgvuldig heeft beoordeeld. Ze voegen geen concrete en afdoende elementen toe waaruit kan blijken dat de omschrijving van een pyloon als "puntopstelling" zou inhouden dat de verwerende partij een verkeerde opvatting heeft over de reële afmetingen van de constructie en de feitelijke gegevens van de aanvraag dus verkeerd zou hebben beoordeeld.

4.6

Het besluit van voorgaande is dat niet kan worden vastgesteld dat de verwerende partij niet voldaan heeft aan de verstrengde motiveringsplicht wat betreft het beantwoorden van de bezwaren en het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen. Evenmin kan worden vastgesteld dat de verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid inzake de vermelde aspecten van goede ruimtelijke ordening niet naar behoren heeft uitgeoefend, met name dat ze zich op onjuiste feitelijke gegevens zou hebben gebaseerd, deze niet correct heeft beoordeeld of daaromtrent een kennelijk onredelijke beslissing heeft genomen.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2. De verzoekende partijen vragen om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verwerende partij komt. De verwerende partij vraagt om rechtsplegingsvergoeding van 700 euro ten laste van de verzoekende partijen.

Gelet op de verwerping door de Raad van de vordering van de verzoekende partijen, die bijgevolg niet als de ten gronde in het gelijk gestelde partijen kunnen worden beschouwd, wordt de rechtsplegingsvergoeding aan de verwerende partij toegekend.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	Het verzoek tot tussenkomst van de nv van publiek recht PROXIMUS is onontvankelijk.	
2.	De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.	
3.	De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen bepaald op 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partijen.	
4.	De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.	
Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 augustus 2019 door de zesde kamer.		
D	e toegevoegd griffier,	De voorzitter van de zesde kamer,
Ε	lien GELDERS	Karin DE ROO